

2023. december 8. péntek – Lk 1,26-38

Kegyelmet találtál Istennél...

Csodálatos az angyali üdvözet, ahogy tervének a megvalósítására a Mennyei Atya kiválasztotta Máriát. De minden új élet tudatos vállalása ugyanilyen páratlan lehetőség arra, hogy Teremtőnk munkatársai legyünk. És Isten mindannyiunkat egyedi és megismételhetetlen életre választott ki, hogy kibontakoztassuk adottságainkat az Ő szeretetének erőterében. Az efezusi levél szavaival élve: *„...minden mennyei, lelki áldással megáldott... és kiválasztott minket... a világ megteremtése előtt, hogy szentek és szeplőtelenek legyünk előtte a szeretetben, és magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megajándékozott minket...”*

Tudatában vagyok ennek a kiválasztottságnak minden napomon?

Érzem a felelősségét mindennapi tetteimben, vagy csak lelki ünnepeken szembesülök vele?

A megajándékozottság hálát fakaszt lelkünkben: micsoda méltóság a Mindenható szeretetében élni és továbbadni azt a saját életünkben! Ezt közvetíti az isteni megtestesülés: az Újszövetség szeretetüzenete, hogy a teremtőnk nem teljhatalmú úr, mindenható király, hanem szerető atya és viszonszerető fiú. A szoltárossal együtt zenghetjük: *„Ujjongjatok Istennek, minden földek, énekeljete, örvendjete, zengjete! ... És a hegyek is mind ujjongjanak az Úr előtt, mert eljön megítélni a földet. Igazságban ítéli meg a földkerekséget, és méltányosan a népeket.”* Ő képes végtelen szeretetével az igazságosságot irgalmassággal ötvözni. Mi ezt nemigen vesszük észre, mert az „Úr csodásan működik, de útja rejtve van”.

Csodálom-e Istenem tetteit az életemben, a történelemben?

Sarkall-e dicsőítésre az Ő gondoskodása, közvetlen szeretetének megérezése, rejtett útjainak megértése?

Segíts, Mennyei Atyám, hogy adventben elcsendesedve elmélyülhessek isteni valóságod megismerésében, hogy a lelkemben megszülető hála meghozza a Te dicsőítésedet, környezetem felé pedig a jó cselekedetek gyümölcsét.

Benyhe Zsuzsi, Budapest